

I Tyskland faa de altsaa Indtryk af, at vi her sidde og hvirvle Støvet til Himlen over, at de Herrer ikke gaa med Uniform (Afbrydelse af *Slengerik*). Det ærede Medlem fra Middelfart bør erindre, at han er bleven Regeringsparti og derfor bør opføre sig paa en mere kultiveret Maade end hidtil. Naar jeg nu bliver stillet overfor denne „gennemgribende radikale Reform“, som det skal hedde sig, kunde jeg ønske at kende Motivet dertil. Er Motivet dette, at man paa Grund af en Masse gamle agitatoriske Udtalelser er nødt til at søge at opnaa Hyldest fra en kritikløs Mængde, hvis Tanker ikke gaa stort længere end til selve Nivelleringsmomentet i Ministeruniformernes Afskaffelse, eller er det Udslag af noget andet? Jeg har her et radikalt Blad, som om den Ting bemærker, at denne Hæder — det vil altsaa sige denne Uniformering o. s. v. — avler ofte Indbildskhed og forløren Overlegenhed. Der er i alt dette Formvæsen „noget, som angriber Karakteren, idet det meget ofte vækker Førfængeligheden ud over al rimelig og fornuftig Grænse og gør adskillige Mennesker, som skulde have bedre Forstand, ganske barnagtige“. Jeg kan efter denne Forklaring i det radikale Blad tænke mig, at Uniformernes Afskaffelse er falden ind under den almindelige Bøn: „Led os ikke udi Fristelse“. De Herrer kunne have været noget bange for, at denne uhyggelige Indvirkning af Guldstriberne og den trekantede Hat vilde de ikke kunne have undraget sig. For mig er selve dette Spørgsmaal i og for sig ganske ligegyldigt, idet min Interesse overfor det er af væsentlig æstetisk Art. Jeg holder meget af Stil, og jeg tror, at vi her i Landet have lidt for lidt Stil. Vi kunde trænge til en Gang imellem, at der var noget mere Stil over os, baade paa den ene og den anden Maade, og jeg vil ganske ærlig erkende, at en smuk Mand i en smuk Uniform er i Virkeligheden en Nydelse for den, der har Øjet aabent for Farver og for Linier. Jeg maa derfor sige, at for mig afhænger Spørgsmaalet noget af, om min æstetiske Nydelse forringes derigennem, at de høje Ministre have afskaffet Uniformen. Og det er mig ganske umuligt at sige — det maatte jo komme an paa en Sammenligning —, om f. Eks. den højtærede Konseilspræsident er kønnet med eller uden Uniform. Hvis han er kønnet med Uniform, saa beklager jeg, at Uniformen er afskaffet. Men jeg indrømmer, at selv om de æstetiske Nydelser kunne lide et Knæk derigennem, er

det rigtigt, at det høje Ministerium har afskaffet Uniformerne, hvis der var denne af det radikale Blad udtalte Fare for, at de, naar de fik Uniform paa, i det ydre skulde blive smukke, men deres Indre skulde blive omformet i Lakajstil.

Jeg er nu ikke sikker paa, at det er en virkelig gennemgribende radikal Reform, de Herrer have lavet her. For det første gælder den jo nu kun dem selv, men for det andet, hvad er det, der er traadt i Stedet? Der er talt noget om, at det høje Ministerium ved de Lejligheder, hvor der ellers mødtes i Uniform, skal møde i Kjole og hvidt. Ja, men er det ikke at falde fra Scylla i Charybdis? Kjole og hvidt har jo akkurat den samme Egenskab som Uniform; det er baade en Herredragt og en Tjenerdragt. Og hvis Uniformens Afskaffelse skulde afføde, at man ved en eller anden Lejlighed, en Fyrstesammenkomst eller en bedre Middag — om ikke paa Phønix, jeg tror, det er d'Angleterre, den højtærede Finansminister søger —, skulde risikere dette, at der blev taget fejl og stukket en Drikkeskilling ud til en af de ærede Ministre, synes jeg, at det vilde være ret uheldigt, om slige Fejltagelser skulde blive Resultatet deraf. Og desuden, ere vi hermed ved Bunden af Reformerne paa dette Omraade? Kjole og hvidt er sandelig ikke borgerlig Fæstdragt for Husmænd og Arbejdere endnu. Det forlyder da egentlig ogsaa, at der skal have været en lille Revne i Ministeriet i Anledning af hele dette Spørgsmaal, og jeg maa med Fremtiden for Øje og i Anledning af den Maade, hvorpaa hele det Spørgsmaal er pustet op, anmode om, at vi faa offentliggjort Ministeriets Paaklædningsreglement i alle dets Enkeltheder: hvornaar der skal bæres Kjole, hvornaar der skal bæres Frakke, hvilket Klokkeslet paa Dagen f. Eks. der danner Skellet for det ene eller det andet. Vi bør have dette Paaklædningsreglement, fordi vi jo her i Landet ikke vide, hvor hurtigt vi faa et nyt Ministerium, og det nye Ministerium maa i Tide kunne tage Stilling til hele det Spørgsmaal, om det vil gaa ind paa det nugældende Paaklædningsreglement, eller om det vil reformere videre. Det er slet ikke noget uinteressant Spørgsmaal. Jeg skal blandt andet nævne, at den verdensberømte Forfatter Carlyle lader en af sine Personer i en Bog sige, at den mest mærkværdige Begivenhed i den moderne Historie er sikkert hverken Rigsdagen i Worms eller Slaget ved Waterloo, men